

[Forsvarsministeren.]

Øjeblikket, vil jeg anse dette for det mest praktiske; det er da muligt, at vi kan spare adskillige overflødige Ord.

Øllgaard: Jeg er for saa vidt enig med den højtærede Forsvarsminister i, at vi maaske kan spare en større Meningsudveksling om Sagen her, naar vi kan faa den behandlet i et Udvalg.

Jeg ønsker blot at sige til den højtærede Indenrigsminister, at naar Talen er om at vurdere den Forøgelse af Godtgørelsen, man her faar, er det ikke tilstrækkeligt, at man vurderer den i Forhold til Landøkonomisk Driftsbureaus Tal, men saa maa man tage de Ekstraudgifter med, som følger af Indkvarteringen.

Den højtærede Minister henviste til mit Partis Stilling for 15 Aar siden. Jeg skal dertil kun sige, at det, der interesserer mig, er det, der foreligger i Dag, og det er Hensynet til Kvarterværterne. Det, man maa lægge til Grund for Vurderingen, er, hvad der er en rimelig Betaling for den Ydelse, disse Kvarterværter i Dag præsterer.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det er fuldkomment rigtigt, at man ved Bedømmelsen af dette Forhold meget vel kan henvise til de ekstraordinære Udgifter, som den ekstraordinære Indkvartering kan afføde. Det forstaar jeg helt ud. Men dette gjaldt ogsaa, da man vedtog Indkvarteringsloven af 1924. Jeg er enig i, at det, det kommer an paa, er, hvad man synes er ret og rimeligt. I Forbindelse dermed er det, jeg har villet anføre, at det, som denne Lov giver, er betydelig mere rundeligt, end hvad man fandt ret og rimeligt i 1924.

Jeg vilde slet ikke protestere, hvis det ærede Medlem i al Almindelighed ønskede — det kan vi alle sammen ønske —, at vi kunde give langt rundeligere Erstatning for den store Gene, som Indkvarteringen er, og for de Udgifter, den medfører. Men det gælder paa dette Omraade som paa mange andre, at Pengene skal skaffes til Veje, og jeg har altsaa ment, at naar vi gik saa langt, som her er foreslaaet, og som er det højeste i Forhold til de Udgifter, Indkvarteringen afføder, man nogen Sinde har givet her i Landet, kunde man maaske forudsætte en vis Tilfredshed fra alle Sider.

Anden Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Broby: Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at Loven af 1924 angik en normal Indkvartering og ikke Krigstilfælde, og at det den Gang drejede sig om en kort Periode, medens det i Dag ikke drejer sig om en kort Periode, hvori Indkvartering skal finde Sted. Vi har haft Indkvartering ude i de Centrere omkring Garnisonsbyerne, hvor Soldaterne er, i 3 Maaneder, og nu er det forlænget til Februar. Det er altsaa en langvarig Periode, og det kan ikke nægtes, at det er en stor Byrde, der bliver lagt paa Husmødrene. Men det, det særlig drejer sig om, er, at man tvinger Folk til at skaffe Sengeplads til Soldaterne. Der er adskillige Steder, hvor der er en ret tæt Belægning, hvor der er 4—6 Mand paa en almindelig Bondegaard, og hvis det er unge Folk, der har Gaarden, har de ikke det nødvendige Sengetøj og er tvunget til at anskaffe det. Nu vil jeg gerne have Sikkerhed for, at man er villig til at stille det, Militæret har af Sengetøj, til Raadighed for de Indkvarteringsværter, som ikke selv har det, og som daarligt kan anskaffe sig det. Jeg ved, at der er adskillige Steder, hvor det har kostet Folk 100 Kr. pr. Seng at skaffe det, og jeg ved ogsaa, at man har henvendt sig til Militæret for at faa Tæpper udleveret, men at det er blevet nægtet. Jeg haaber, den højtærede Forsvarsminister har grebet ind, saaledes at der er sket en Ændring, saa at man stiller det til Raadighed nu. Det er en Byrde, der paalægges, særlig for unge Folk, der er daarligt stillede, at skaffe Sengeplads til Soldaterne.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Som Svar paa en Afbrydelse af det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby gav jeg Udtryk for en vis Tvivl med Hensyn til det ærede Medlems Behandling af Tal grundet paa sørgelige Erfaringer gennem mange Aar, og jeg maa sige i Anledning af det ærede Medlems sidste Bemærkning, at jeg har ikke større Tillid til det ærede Medlem som Historieskriver. Det ærede Medlem forklarede, hvad Indkvarteringsloven af 1924 angik. Hvis det ærede Medlem havde gjort sig den Ulejlighed at tage Lovtidende frem, vilde han kunne se, at det er ganske urigtigt, hvad han siger, at Loven drejede sig om ordinær Indkvartering. Den er netop delt i to Afsnit, et Afsnit om ordinær Indkvartering og et Afsnit om ekstraordinær Indkvartering, som angaar saadanne Tilfælde som dem, vi staar over for, naar Sikringsstyrke eller Beredskabsstyrke o. s. v.